

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

navrhovatelky: **MUDr. M. D.**
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Doležalem
sídlem náměstí Republiky 679/5, 746 01 Opava

proti
odpůrci: **Statutární město Frýdek-Místek**
sídlem Frýdlantská 2150, 738 01 Frýdek-Místek

ve věci návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2020 – Změny č. 5 Územního plánu Frýdku-Místku vydaného Zastupitelstvem města Frýdku-Místku dne 4. 3. 2020

takto:

I. Návrh se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

8/2020

1. Podaným návrhem se navrhovatelka domáhala zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2020, a to Změny č. 5 Územního plánu Frýdku-Místku vydané Zastupitelstvem města Frýdku-Místku dne 4. 3. 2020 (dále jen „Změna č. 5 ÚP“).
2. V podaném návrhu vymezila tyto návrhové body:
 - 1) Navrhovatelka zpochybnila vydání napadeného opatření obecné povahy (dále též jen „OOP“) orgánem odpůrce, který k tomu má pravomoc a působnost. Odpůrce na svých oficiálních webových stránkách www.frydek-mistek.cz zveřejnil informaci, že zastupitelstvem města byla vydána dne 4. 3. 2020 Změna č. 5 ÚP. Na této stránce je odkaz na znění Změny č. 5 ÚP, kde je uveden text datovaný dnem 11. 2. 2020 č. j. MMFM 17050/2020 sp. zn. MMFM S 2037/2019/OÚRaSŘ/Břa. Dle tohoto textu bylo OOP vydáno zastupitelstvem města dne 11. 2. 2020 a podepsáni jsou primátor města a náměstek primátora. Dne 11. 2. 2020 však Zastupitelstvo města Frýdku-Místku nemělo žádné zasedání. Pokud tedy mělo být dne 11. 2. 2020 vydáno napadené OOP, nemohlo být vydáno zastupitelstvem města, ale zřejmě pouze primátorem a jeho náměstkem, což jsou orgány odpůrce, které nemají pravomoc ani působnost OOP vydat.
 - 2) Navrhovatelka namítla procesní vady při oznámení OOP. V reakci na usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 8. 2020 č. j. 79 A 2/2020 – 36 odpůrce doručil veřejnou vyhláškou ze dne 16. 9. 2020 č. j. MMFM 130273/2020 „Oznámení o vydání změny č. 5 Územního plánu Frýdku-Místku formou Opatření obecné povahy č. 1/2020 a vyhotovení úplného znění Územního plánu“. V textu tohoto oznámení je uvedeno, že vzhledem k rozsahu Změny č. 5 ÚP a úplného znění ÚP po změně č. 5 není možné zveřejnit dokumentaci na úřední desce. Změna č. 5 ÚP ani úplné znění ÚP tedy nebylo vyvěšeno na úřední desce odpůrce. Navrhovatelka má za to, že Změnu č. 5 ÚP nelze ani nyní považovat za účinnou, neboť v samotném textu veřejné vyhlášky je uvedeno, že vzhledem k rozsahu úplného znění ÚP není možné zveřejnit tuto dokumentaci na úřední desce. Podle navrhovatelky jsou důvody, pro které nebylo možno zveřejnit dokumentaci na úřední desce, nepodstatné. Ust. § 24 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“) stanoví, že doručení veřejnou vyhláškou se provádí tak, že se písemnost vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje. Ust. § 55c zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen „stavební zákon“) neobsahuje v tomto směru žádnou zvláštní úpravu. Písemnost – úplné znění ÚP vyvěšena na úřední desce nebyla, a proto Změna č. 5 ÚP nenabyla účinnosti.
 - 3) Navrhovatelka napadla nedostatečné odůvodnění OOP s poukazem na str. 68 odůvodnění Změny č. 5 ÚP (bod F.2 odůvodnění), kde jsou uvedeny důvody pro zrušení stanoveného koeficientu zastavění pozemku (dále jen „KZP“). Podle navrhovatelky zde není uvedeno, z jakého důvodu bylo do bodu F.2 včleněno sousloví „nové stavby“, tj. z jakých důvodů ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen, se oproti stávajícímu stavu připouštějí též nové stavby (nikoliv pouze přístavby, dostavby a přestavby), jak bylo v dosavadním znění územního plánu. Odůvodnění není uvedeno ani na žádném jiném místě tohoto dokumentu. Dopad této

8/2020

změny přitom může mít přímý vliv na vlastnické právo navrhovatelky, protože změna nově připouští, aby v jejím sousedství byla umístěna nejen přístavba, dostavba nebo přestavba, ale též nová stavba, po jejímž umístění by byl překročen stanovený koeficient zastavění pozemku pro danou plochu. Je zřejmé, že míra omezení či ohrožení vlastnického práva navrhovatelky může být vyšší za situace, kdy se nejedná o umístění změny stávající stavby, ale o umístění stavby nové. Navrhovatelka poukázala na povinnost řádného odůvodnění OOP vyplývající z ust. § 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu. Nedostatek rozhodovacích důvodů pak způsobuje nepřezkoumatelnost OOP, což plyne i z obecně přijímané judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“).

- 4) Navrhovatelka dále namítla, že mohlo dojít k porušení procesních ustanovení o doručování oznámení o veřejném projednání návrhu ÚP podle § 52 stavebního zákona, v důsledku čehož byla navrhovatelka zkrácena na svých právech. Přestože navrhovatelka pravidelně sleduje úřední desku odpůrce prostřednictvím dálkového přístupu, dle jejího názoru nebylo oznámení o veřejném projednání doručeno veřejnou vyhláškou v souladu s ust. § 25 správního řádu. Na stávající úřední desce odpůrce není žádný záznam o vyvěšení jakékoliv písemnosti ze dne 21. 10. 2019, ani není specifikováno, zda písemnost označená č. j. MMFM 160035/2019 obsahuje oznámení o konání veřejného projednání a upravený a posouzený návrh územního plánu. Případné porušení postupu doručování oznámení o veřejném projednání návrhu ÚP je podle názoru navrhovatelky vadou takové intenzity, že znamená zásah do navrhovatelčiných veřejných subjektivních práv, neboť z těchto důvodů nepodala námitku proti návrhu změny ÚP.
- 5) Navrhovatelka namítla rozpor přijatého OOP se zadáním územního plánu a absencí posuzování podle § 10i zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), v platném znění (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“). Podle navrhovatelky se schválené OOP v části F.2 podstatným způsobem odlišuje od schváleného zadání. Změna č. 5 ÚP podstatně mění podmínky aplikace KZP, s jehož změnou však vůbec nepočítalo zadání změny územního plánu. Obsah zadání je uveden na str. 51 – 54 odůvodnění OOP a není zde žádná zmínka, že by mělo dojít ke změně ustanovení týkajícího se KZP. Schválené znění OOP tedy podstatně rozšiřuje původní okruh zadání změny ÚP. Navrhovatelka dále namítla, že nikde nejsou popsány dopady změny podmínek aplikace KZP ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen. Ze Změny č. 5 ÚP není zřejmý výpočet či kvalifikovaný odhad, jakého množství pozemků či jaké plochy se tato změna dotýká. Nikde není uvedeno, kolik takových stabilizovaných ploch, kde je již stávající KZP překročen, se na území obce nachází a připadá u nich v úvahu aplikace nové podmínky překročení KZP. U těchto ploch přitom dochází k poměrně zásadní změně pro umísťování staveb a může se v dané ploše jednat o relativně velký dopad na práva vlastníků pozemků nejen v této ploše, ale i v plochách sousedících. Těchto stabilizovaných ploch může být na území obce velké množství, a proto změna podmínek aplikace KZP může mít komplexní dopad na celé území obce. Z tohoto pohledu nelze vyloučit, že návrh na Změnu č. 5 ÚP měl být posuzován podle § 10i zákona č. 100/2001 Sb. Na str. 53 – 54 odůvodnění OOP je přitom uvedeno ve stanovisku Krajského úřadu

8/2020

Moravskoslezského kraje ze dne 5. 2. 2019 č. j. MSK 14531/2019 vydaného podle § 55a odst. 2 písm. e) stavebního zákona, že návrh nebude posuzován podle § 10i zákona č. 100/2001 Sb. Krajský úřad ovšem posuzoval znění, které neobsahovalo zmínku o změně parametrů pro KZP. Pokud by však změna KZP měla značný dopad na území celé obce, pak by posuzování záměru podle § 10i zákona č. 100/2001 Sb. právní předpisy požadovaly.

- 6) Dále navrhovatelka namítla rozpor Změny č. 5 ÚP s § 19 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, podle kterého je úkolem územního plánování prověřovat a posuzovat potřebu změn v území. Přezkoumání souladu změny územního plánu v tomto směru má být obsaženo v odůvodnění OOP, jak plyne z ust. § 53 odst. 4 písm. b) stavebního zákona. V odůvodnění napadené změny územního plánu však žádné takové posouzení a prověření není uvedeno. Jediné a podle navrhovatelky nedostatečné odůvodnění, které pouze opisuje text § 19 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, je na str. 31 odůvodnění. V odůvodnění Změny č. 5 ÚP pak není vůbec uvedeno, kolika ploch a pozemků se změna parametrů KZP u stabilizovaných ploch dotýká. Nemohlo být proto řádně posouzeno, jaké jsou přínosy a rizika takových úprav, protože není znám ani rozsah takové změny.
- 7) Navrhovatelka dále namítla rozpor přijatého OOP s politikou územního rozvoje. V návaznosti na citaci části odůvodnění OOP ze str. 10 navrhovatelka uvedla, že umožnění umístění nových staveb ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen, je jednostranným rozhodnutím ve prospěch vlastníků, kteří takové stavby zrealizují a v neprospěch všech sousedních vlastníků. Změna č. 5 ÚP proto nepředstavuje pouze řešení dílčích úprav platného územního plánu, ale může mít dalekosáhlé dopady na koncepci rozvoje města. Změna vytváří dvě kategorie pozemků, kdy jednu tvoří pozemky, u nichž stanovený KZP pro danou plochu není překročen a u nichž k tomuto překročení novou výstavbou dojít nemůže, a druhou kategorii tvoří pozemky, u nichž stanovený KZP nemusí být dodržen, ale může být překročen až do míry, v níž se při nabytí účinnosti Změny č. 5 ÚP nacházely na těchto pozemcích již existující stavby. Podle navrhovatelky se tímto způsobem zcela diskriminačně zvýhodňuje jedna kategorie pozemků, u nichž již stanovený KZP překročen je, oproti druhé kategorii, u nichž KZP překročen není. U první zvýhodněné kategorie pozemků při umístění nové stavby bude legálně KZP více než 0,9, zatímco u druhé znevýhodněné kategorie nebude při umístění nové stavby legálně KZP více než 0,9. Taková úprava je podle navrhovatelky v rozporu s právními předpisy a v rozporu se zásadou proporcionality. Proto považuje za nezákonné také stanovisko Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 3. 1. 2019 č. j. MSK 177714/2019, uvedené na str. 48 odůvodnění OOP.
- 8) V posledním návrhovém tvrzení navrhovatelka namítla nedodržení zásady proporcionality. Navrhovatelka uvedla, že si je vědoma, že nepodala námitky proti návrhu územního plánu, ale má za to, že jí v tom bránily objektivní skutečnosti, neboť se o konání veřejného projednání návrhu nedozvěděla, a to, jak se domnívá, porušením procesních pravidel na straně odpůrce (viz návrhový bod 3). S odkazem na judikaturu NSS, a to rozsudky sp. zn. 1 Ao 1/2009 a sp. zn. 9 Ao 1/2011, namítla neproporcionalitu přijatého řešení, když zcela absentují důvody, pro které byla přijata

8/2020

změna v parametrech KZP u stabilizovaných ploch, u nichž je stanovený KZP již překročen. Nelze posoudit, zda tato změna byla nejšetrnějším ze způsobů, které by k zamýšlenému cíli mohly vést, protože žádný zamýšlený cíl nebyl v průběhu řízení, ani v OOP deklarován. Proto podle jejího názoru nelze vyloučit libovůli ze strany odpůrce. Navrhovatelka opětovně zdůraznila, že provedenou změnou ÚP se vytvoří dvě nerovnocenné kategorie pozemků, u nichž bude nejvyšší příspustný KZP odlišný.

Na základě této argumentace se navrhovatelka domáhala zrušení Změny č. 5 ÚP v textové části posledního odstavce kapitoly F.2 Koeficient zastavění pozemku ve slovech „nové stavby a“.

3. Odpůrce ve vyjádření uvedl:

K návrhovému bodu 1:

Datum 11. 2. 2020 není datem vydáním OOP č. 1/2020, ale datem, kdy bylo OOP administrativně vyhotoveno jako součást materiálu k vydání Změny č. 5 ÚP. Tento materiál byl pak předložen nejprve radě města a následně zastupitelstvu k projednání a vydání OOP. Je proto logické, že toto datum je dřívější, než bylo konání zastupitelstva města, které OOP přijalo. K tomu došlo na 8. zasedání zastupitelstva města dne 4. 3. 2020, což plyne i z usnesení z tohoto zasedání zastupitelstva, které je součástí správního spisu. Tvrzení navrhovatelky, že napadené OOP bylo vydáno pouze primátorem a jeho náměstkem, je proto zcela liché.

K návrhovému bodu 2:

Odpůrce na základě usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 8. 2020 č. j. 79 A 2/2020 – 36 vyvěsil znovu veřejnou vyhlášku dne 16. 9. 2020 a sejmul ji dne 2. 10. 2020. Změna č. 5 ÚP tedy nabyla účinnosti dne 1. 10. 2020. Ve vyhlášce je výslovně uvedeno, že v souladu s § 55 odst. 5 stavebního zákona byl vyhotoven také Územní plán Frýdku-Místku – úplné znění po změně č. 5 a také je zde uvedeno, že vzhledem k rozsahu Změny č. 5 ÚP a ÚP – úplného znění po změně č. 5 nebylo možné zveřejnit dokumentaci na úřední desce. Ve vyhlášce je rovněž uvedeno, že s úplným zněním dokumentace je možné seznámit se jednak po dobu vyvěšení této vyhlášky v písmené podobě na Magistrátu města Frýdku-Místku, a to na odboru územního rozvoje a stavebního řádu, a jednak je dokumentace zveřejněna po dobu vyvěšení veřejné vyhlášky v elektronické podobě na internetových stránkách statutárního města Frýdku-Místku pod odkazem „územní plány a ÚAP“. Tvrzení navrhovatelky se tedy nezakládá na pravdě, což je doloženo i obsahem správního spisu.

K návrhovému bodu 3:

Dle odůvodnění Změny č. 5 ÚP, bodu F.2 byla ve větě „*ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen, se přístavby, dostavby a přestavby připouštějí za podmínky, že nebude překročen stávající KZP*“ vypuštěna dvě slova, a to slovo „*přestavba*“ a slovo „*dostavba*“. Důvodem byla zejména skutečnost, že Magistrát města Frýdku-Místku obdržel dne 30. 12. 2017 žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění obsahující mj. žádost o sdělení jaká je definice pojmu „*přestavba*“ ve Změně č. 4 ÚP a jaká je definice pojmu „*dostavba*“ ve Změně č. 4 ÚP.

Žádost byla podána dcerou navrhovatelky. Pojmy „*přestavba*“ a „*dostavba*“ v územním plánu Frýdku-Místku definovány nebyly a nezná je ani stavební zákon, proto byla tato dvě slova v rámci zpracování Změny č. 5 ÚP vypuštěna a bylo přidáno „*nové stavby a*“. Slovo „*přístavby*“ zůstalo. Důvodem pro přidání pojmu „*nové stavby a*“ byla skutečnost, že by mohlo být zavádějící, kdyby z původní věty zůstalo pouze, že se připouští „*přístavby*“. Tím by mohlo být vyvozováno, že nové stavby zde postavit nelze. Takto by však mohli být poškozeni na právech vlastníci pozemků a staveb, kteří mají na svých pozemcích překročen KZP. Jedná se např. o případy, kdy na pozemku rodinného domu je stanovený KZP překročen, majitel má záměr na stávající zpevněné ploše postavit doplňkovou stavbu ke stavbě hlavní, již by se stávající, již překročený, KZP nezhorsil, protože dle ÚP se KZP počítá jako poměr mezi součtem výměr zastavěných a zpevněných ploch na regulovaném pozemku k výměře tohoto pozemku. Regulovaný pozemek je definován územním plánem jako stavební pozemek, tj. zastavěné plochy a nádvoří, jakož i eventuální přiléhající pozemky tvořené pozemkovými parcelami, které s nimi provozně souvisejí, provozně na ně navazují a jsou s nimi užívány jako jeden celek. Odpůrce dále uvedl, že stavební zákon a jeho prováděcí předpisy nepřikazují, aby byl v jednotlivých plochách stanovován KZP. Je na vůli obce a projektanta, jakým způsobem, jakou formou a jakými prostředky chce regulovat a stanovovat podmínky prostorového uspořádání a ochrany krajinného rázu. Stanovení KZP je naprosto na dobrovolné bázi. Odpůrce dále uvedl, že tvrzení navrhovatelky, že dopad změny bude značný a může mít přímý vliv na její vlastnické právo, je neadekvátní. Při tvorbě územního plánu je třeba zastávat princip proporcionality a vyváženosti vzhledem ke všem subjektům v území a návrh územního plánu a jeho změn vybalancovat tak, aby nebyla zvýhodňována určitá skupina subjektů na úkor druhé a naopak určitá skupina subjektů nebyla poškozena na úkor druhé. Podle názoru odpůrce nelze omezit vlastníky pozemků a staveb, u kterých je stanovený KZP překročen tím, že nebudou moci další stavbu postavit. Tím by byli značně znevýhodněni vůči těm, kteří tu možnost mají, protože u nich KZP překročen není.

K návrhovému bodu 4:

Veřejná vyhláška oznamující zahájení pořízení Změny č. 5 ÚP zkráceným postupem a oznámení o konání veřejného projednání byla vyvěšena fyzicky na úřední desce odpůrce dne 21. 10. 2019 a sejmuta dne 2. 12. 2019. Vyhláška byla uveřejněna i způsobem umožňujícím dálkový přístup. Odpůrce odkázal na obsah správního spisu. Odpůrce dodal, že dne 11. 12. 2019, tedy dva dny po termínu, kdy bylo možné podávat námítky, se na oddělení územního rozvoje a stavebního řádu Magistrátu města Frýdku-Místku dostavila dcera navrhovatelky a požádala o nahlédnutí do spisu, pod kterým je vedeno pořízení Změny č. 5 ÚP. Na její žádost jí byla poskytnuta kopie koordinovaného stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 26. 11. 2019. Navrhovatelka tedy měla vědomost o tom, že se veřejně projednával návrh změny č. 5. Odpůrce má za to, že veřejné projednání bylo zveřejněno zákonným způsobem a navrhovatelka svého práva k podání námítky nevyužila. K žádnému procesnímu pochybení při doručování oznámení nedošlo.

K návrhovému bodu 5:

Obsahem Změny č. 5 ÚP bylo především uvedení ÚP do souladu se Zásadami územního rozvoje Moravskoslezského kraje ve znění Aktualizace č. 1, aktualizace zastavěného území (musí být u každé změny), změna pozemků bývalého hotelu Centrum na plochu

přestavby a několik dalších požadavků. Jedním z těchto požadavků bylo doplnit či pozměnit stanovené podmínky pro využití ploch s rozdílným způsobem využití, příp. doplnit a zpřesnit výklad pojmů použitých v územním plánu. Tento požadavek nebyl v obsahu návrhu Změny č. 5 ÚP blíže specifikován, protože ministerstvo pro místní rozvoj doporučuje, aby zadání, potažmo obsahy návrhů změn územních plánů v oblasti úprav podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití nebyly do detailů konkretizovány, protože případné odchýlení se od zadání nebo obsahu návrhu změny může být při projednávání zdrojem problémů a těžko se pak v návrhu změny cokoliv doplňuje nad rámec zadání nebo obsahu návrhu změny. Požadavek na úpravu podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití a případné doplnění a zpřesnění výkladu pojmů použitých v územním plánu byly proto uvedeny v obecnější formě bez jednotlivých konkretizací. Změnou č. 5 ÚP byl upraven KZP ve stabilizovaných plochách tak, že se zde KZP nestanovuje. Odpůrce nepovažuje tuto změnu za podstatnou, neboť to neznamená, že pozemky pro bydlení a rodinnou rekreaci budou moci být zastavovány až za sta procent. Vliv na poměr zastavěných a zpevněných ploch k výměře pozemku má ust. § 21 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využití území, v platném znění (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“). Vyloučení možnosti realizace staveb nových na pozemcích s překročeným KZP považuje odpůrce za diskriminační a omezující ve vztahu s nakládáním pozemky jednotlivých vlastníků. Odpůrce vylučuje opodstatněnost tvrzení navrhovatelky, že přijatá změna podmínek aplikace KZP může mít komplexní dopad na celé území. Jakékoliv nové stavby musí být vždy v souladu s územním plánem, musí odpovídat přípustnému funkčnímu využití a splňovat stanovené podmínky prostorového uspořádání a krajinného rázu, pokud byly v dané funkční ploše stanoveny. Odpůrce dále doplnil, že součástí žádosti pořizovatele Změny č. 5 ÚP o stanovisko krajského úřadu a příslušného orgánu ochrany přírody ve smyslu ust. § 55a odst. 2 písm. d) a e) stavebního zákona byl návrh obsahu Změny č. 5 ÚP. Příslušný krajský úřad posoudil obsah změny na základě kritérií uvedených v příloze zákona č. 100/2001 Sb. a konstatoval, že předmětná změna nenavrhuje rozsáhlé záměry s možností kumulace vlivů na životní prostředí ve smyslu označeného zákona. Dále konstatoval, že z předložených podkladů je zřejmé, že nebudou v územním plánu navrhovány plochy a koridory s významnými negativními vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví, a proto neuplatnil požadavek na vyhodnocení vlivů územního plánu na životní prostředí. Příslušný orgán ochrany přírody posoudil předloženou koncepci a dospěl k závěru, že tato nemůže mít samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. Odpůrce nesouhlasí s tvrzením navrhovatelky, že by změna parametrů KZP ohledně stabilizovaných ploch, kde je již stávající KZP překročen, mohla mít dopad na území celého města a že proto nelze vyloučit, že by posuzování záměru podle § 10i zákona č. 100/2001 Sb. právní předpisy požadovaly. Krajský úřad a příslušný orgán ochrany přírody si před vydáním stanovisek nevyžádali od pořizovatele žádné zpřesnění návrhu.

K návrhovému bodu 6:

Odpůrce je přesvědčen, že pro změnu týkající se KZP nebylo třeba provádět žádný detailní průzkum, kolika pozemků se dotkne. Jedná se v podstatě o malou úpravu bez velkého vlivu na území. Podrobný průzkum území v 60-tisícovém městě za účelem zjištění, kolika pozemků se dotýká překročení stanoveného KZP, považuje odpůrce za ekonomicky nepřijatelný a neúměrně časově náročný vzhledem k výsledku zjištění.

Odpůrce považuje řešení, že by na pozemcích, kde je již stanovený KZP překročen, nebyly umožněny nové stavby, za silně diskriminační a znevýhodňující vlastníky těchto pozemků.

K návrhovému bodu 7:

Odpůrce nesouhlasí s tvrzením, že nová úprava KZP ve stabilizovaných plochách je jednostranným rozhodnutím ve prospěch vlastníků pozemků v těchto plochách a v neprospěch sousedních vlastníků, jejichž stavby stávající KZP nepřekračují. Při absenci této úpravy by naopak byli silně znevýhodněni vlastníci pozemků, kteří mají KZP na svých pozemcích oproti stávajícímu překročen. Tyto pozemky byly zastavěny a zpevněny v minulosti, před platností územního plánu, který stanovil mj. KZP. Tito vlastníci by navrhovaným opatřením navrhovatelky byli trestáni za něco, co tehdy nebyli schopni předvídat. Pokud staví vlastníci za platného územního plánu, mají možnost řešení zástavby ovlivnit a korigovat podle daných regulí v platném územním plánu. Proti návrhu Změny č. 5 ÚP nebyla zaevidována ani jedna námitka týkající se dané problematiky. Tvrzení navrhovatelky, že KZP je vypočítáván ze staveb postavených v rozporu nebo bez veřejnoprávních opatření stavebního úřadu, je zcela nesmyslné a nepdložené. Odpůrce dále uvedl, že mu nepřísluší posuzovat stanovisko Krajského úřadu Moravskoslezského kraje jako dotčeného orgánu státní správy (stanovisko ze dne 3. 1. 2019 č. j. MMFM 177714/2019).

K návrhovému bodu 8:

Odpůrce zdůraznil, že navrhovatelka nevyužila svého práva podat námitky v zákonných lhůtách, ač měla možnost se o veřejném projednání dozvědět a zúčastnit se jej. Ohledně důvodů přijaté změny KZP ve stabilizovaných plochách odkazuje odpůrce nejen na odůvodnění Změny č. 5 ÚP, ale také na svou výše uvedenou argumentaci. Závěrem odpůrce uvedl, že považuje za absurdní, aby vlastníci povolených staveb z důvodu vyhovění stanovenému KZP byli nuceni ubourávat či odstraňovat části povolených staveb, aby se dostali do rovnocenné kategorie s pozemky v dané ploše ještě nezastavěnými, příp. zastavěnými podle stanoveného KZP, pokud by chtěli postavit stavbu novou. Návrh navrhovatelky na zrušení části OOP směřuje k nerovnocennému postavení vlastníků v jedné funkční ploše. Vlastníkům pozemků s překročením stanoveného KZP by byla upřena možnost stavby nové, čímž by byli oproti jiným vlastníkům silně diskriminováni. V takovém případě by byla porušena zásada proporcionality. Odpůrce navrhl zamítnutí návrhu.

4. Krajský soud v souladu s ust. § 101d zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v rozsahu a v mezích návrhových důvodů přezkoumal napadené opatření obecné povahy – Změnu č. 5 ÚP Frýdku-Místku.
5. Podle ust. § 101a odst. 1 věta první s. ř. s. je oprávněn návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí podat ten, kdo tvrdí, že byl opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen na svých právech.
6. Aktivní procesní legitimace navrhovatele je tedy založena na tvrzení o dotčení jeho subjektivních práv opatřením obecné povahy. Rozšířený senát Nejvyššího správního

soudu k tomu v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, publ. pod č. 1910/2010 Sb. NSS a na www.nssoud.cz, v bodu 34. uvedl: „Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude (...) dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. To, zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze a předmětu, obsahu a způsobu regulace prováděné konkrétním opatřením obecné povahy, napadeným návrhem na jeho zrušení. Obecné podmínky přípustnosti návrhu podle § 101a a násl. s. ř. s. tedy lze formulovat jen ve velmi abstraktní rovině, neboť splnění podmínek § 101a odst. 1 s. ř. s. je v podstatné míře závislé na tom, jaké opatření obecné povahy je napadeno.“

7. Navrhovatelka je vlastnící pozemků p. č. X, jehož součástí je stavba č. p. X, p. č. X, p. č. X, p. č. X, jehož součástí je stavba č. p. X, p. č. X, p. č. X a p. č. X v k. ú. Místek, obec Frýdek-Místek. Pozemky v jejím vlastnictví sousedí se stabilizovanou plochou území regulovanou napadenou částí Změny č. 5 ÚP. Navrhovatelka tedy konsekventně tvrdí dotčení své právní sféry. Možnost dotčení jejích práv územním plánem jako souborem pravidel omezujících způsobu a možnosti využití pozemků je tedy naplněna, a její aktivní procesní legitimace v řízení je dána.
8. Podle ust. § 101d odst. 1 s.ř.s. je soud vázán rozsahem a důvody návrhu.
9. Zákonnost opatření obecné povahy soud zkoumá jednak z hledisek kompetenčních a procesních a jednak z hledisek hmotněprávních, včetně proporcionality zásahů do subjektivních práv navrhovatelů (viz přiměřeně rozsudek NSS ze dne 27.9.2005 č.j. 1 Ao 1/2005-98, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 740/2006 a usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16.11.2010 č.j. 1 Ao 2/2010-116).
10. Z obsahu správních spisů odpůrce krajský soud zjistil, že o pořízení Změny č. 5 ÚP bylo rozhodnuto zastupitelstvem města z vlastního podnětu zkráceným postupem podle § 55b stavebního zákona dne 6. 3. 2019. Pořizovatelem Změny č. 5 ÚP byl Magistrát města Frýdku-Místku a návrh změny pro veřejné projednání byl zpracován v dubnu až září 2019. Dne 16. 10. 2019 bylo zahájeno řízení o návrhu Změny č. 5 ÚP. Veřejná vyhláška o zahájení řízení byla vyvěšena na úřední desce dne 21. 10. 2019 a sejmuta dne 2. 12. 2019. Byla rovněž zveřejněna dálkovým přístupem a návrh změny byl vystaven v tištěné podobě k nahlédnutí v budově Magistrátu města Frýdku-Místku. Veřejnou vyhláškou byla také vyzvána veřejnost k uplatnění námitek a připomínek. Veřejné projednání se konalo dne 21. 11. 2019 za přítomnosti projektantky. K návrhu vydal stanovisko Krajský úřad Moravskoslezského kraje dne 3. 1. 2020 pod č. j. MSK 177714/2019. Změna č. 5 ÚP byla schválena na zasedání zastupitelstva města Frýdku-Místku dne 4. 3. 2020 jako OOP č. 1/2020. Jednou ze změn, které toto OOP přineslo, byla změna ve vymezení koeficientu zastavění pozemku (bod F.2 odůvodnění Změny č. 5 ÚP). V bodě F.2 Změny č. 5 ÚP jsou vymezeny koeficienty zastavění pozemku u jednotlivých vymezených ploch a současně je nově upraveno, že uvedený koeficient zastavění je nutno respektovat při výstavbě na zastavitelných plochách a plochách přestavby, i při výstavbě v zastavěném území s výjimkou stabilizovaných ploch občanského vybavení veřejné infrastruktury OV, ploch bydlení v rodinných domech – venkovské BV, ploch bydlení v rodinných domech – městské a příměstské BI, ploch bydlení v bytových domech BH a ploch smíšených obytných rekreačních SR, pro které se nestanovuje. Dále je v tomtéž ustanovení uvedeno,

že ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen, se nové stavby a přístavby stávajících objektů připouštějí za podmínky, že nebude překročen stávající KZP. Znění posledně uvedené věty před Změnou č. 5 ÚP bylo: *ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen, se přístavby, dostavby a přestavby připouštějí za podmínky, že nebude překročen stávající KZP.*

11. První návrhový bod, jímž navrhovatelka zpochybnila vydání napadeného OOP správním orgánem k tomu kompetentním, neshledal krajský soud důvodným. Obsahem správního spisu má soud za prokázané, že z usnesení z 8. zasedání Zastupitelstva města Frýdku-Místku konaného dne 4. 3. 2020 vyplývá, že zastupitelstvo na tomto zasedání vydalo formou OOP Změnu č. 5 ÚP. Dokument ze dne 11. 2. 2020 podepsaný primátorem města a jeho náměstkem si navrhovatelka nesprávně vyhodnotila jako konečné OOP. Jednalo se však o přípravný dokument, který byl součástí rozsáhlé přípravné dokumentace předložené nejprve radě města a zastupitelstvu města k prostudování, jak přiléhavě a logicky vysvětlil žalovaný ve svém vyjádření. Jeho vysvětlení je zcela v souladu s obsahem předloženého spisového materiálu.
12. V druhém návrhovém tvrzení navrhovatelka zpochybnila řádné zveřejnění Změny č. 5 ÚP, které podle jejího tvrzení nemohlo vyvolat účinnost Změny č. 5 ÚP.
13. Krajský soud v této souvislosti především poukazuje na své usnesení ze dne 14. 8. 2020 č. j. 79 A 2/2020 – 36, jímž byl odmítnut totožný návrh žalobkyně, neboť krajský soud dospěl k závěru, že OOP, k jehož vyvěšení na úřední desce odpůrce došlo dne 23. 3. 2020, nebylo zveřejněno způsobem předvídaným ust. § 55c stavebního zákona, a proto Změna č. 5 ÚP nenabyla účinnosti. V nyní posuzovaném návrhu má krajský soud obsahem správního spisu za prokázané, že odpůrce v reakci na předchozí rozhodnutí krajského soudu ze dne 14. 8. 2020 č. j. 79 A 2/2020 – 36 zveřejnil Změnu č. 5 ÚP znovu, a to veřejnou vyhláškou ze dne 16. 9. 2020, která byla vyvěšena na úřední desce dne 16. 9. 2020 a sejmuta dne 2. 10. 2020. V textu vyhlášky je uvedeno, že se oznamuje vydání Změny č. 5 ÚP formou OOP č. 1/2020, které vydalo zastupitelstvo města na svém 8. zasedání dne 4. 3. 2020 a současně se oznamuje, že v souladu s ust. § 55 odst. 5 stavebního zákona byl vyhotoven Územní plán Frýdku-Místku – úplné znění po Změně č. 5. Dále je zde uvedeno, že vzhledem k rozsahu Změny č. 5 ÚP a územního plánu v jeho úplném znění po Změně č. 5 není možné zveřejnit dokumentaci na úřední desce, s plným zněním dokumentace je však možné se seznámit po dobu vyvěšení této vyhlášky v budově Magistrátu města Frýdku-Místku (následuje specifikace místa a doby, kdy je seznámení možné – pozn. soudu). Dále je ve veřejné vyhlášce uvedeno, že Změna č. 5 ÚP a územní plán v úplném znění po Změně č. 5 budou také zveřejněny po dobu vyvěšení veřejné vyhlášky v elektronické podobě na internetových stránkách Statutárního města Frýdku-Místku pod odkazem „územní plány a ÚAP“.
14. Krajský soud dospěl k závěru, že tato forma zveřejnění napadeného OOP je zcela v souladu s požadavky ust. § 55c stavebního zákona, který je nutno považovat za *lex specialis* ve vztahu k změně územního plánu, která je pořizována v tzv. zkráceném řízení. K uvedenému je nutno podotknout, že příslušná změna územního plánu a úplné znění územního plánu po takové změně jsou dva samostatné dokumenty, z nichž pouze příslušná změna ÚP se pořizuje a projednává. Úplné znění územního plánu po změně se

nepořizuje, neprojednává ani nevydává a neprobíhá tedy ohledně něj žádný proces. Ve smyslu ust. § 55c stavebního zákona zde upravenou procedurou nabývá účinnosti pouze samotná změna ÚP a nikoliv úplné znění ÚP po změně. To se zveřejňuje společně s přijatou změnou jako dokument informativního charakteru, neboť je nutné, aby veřejnost byla seznámena s tím, jak konkrétně se přijatá změna promítne do základního dokumentu, jímž je územní plán.

15. Odpůrce veřejnou vyhláškou ze dne 16. 9. 2020 učinil povinnosti vyplývající z ust. § 55c stavebního zákona zadost, neboť informoval veřejnost o existenci úplného znění územního plánu po Změně č. 5 včetně místa a času, kde a kdy se s ním může veřejnost seznámit. Současně odpůrce veřejnost informoval, že úplné znění územního plánu po Změně č. 5 ÚP je po konkrétní dobu vyvěšení veřejné vyhlášky dostupné v elektronické podobě na internetových stránkách města. Rovněž uvedl důvody, pro které nelze úplné znění obou dokumentů zveřejnit na úřední desce, tj. důvody technického rázu. Vysvětlení žalovaného je srozumitelné a podle názoru soudu plně akceptovatelné, neboť právo veřejnosti na plnou informovanost bylo zachováno a veřejnost, tudíž ani navrhovatelka, nemohla být zvoleným postupem zkrácena na svých právech. Krajský soud dospěl k závěru, že napadená Změna č. 5 ÚP shora popsaným způsobem zveřejněná nabyla účinnosti a je pro okruh svých adresátů právně závazná.
16. Ve 3. návrhovém tvrzení navrhovatelka označila za nedostatečné odůvodnění zrušení KZP na str. 68 odůvodnění OOP (bod G.6 odůvodnění).
17. V označené části odůvodnění je ke zrušení stanoveného KZP pro stabilizované plochy bydlení uvedeno: „ *důvodem pro tuto úpravu je skutečnost, že v minulosti byly vymezovány pozemky pro bydlení o velmi malých rozlohách a majitelé těchto nemovitostí mají problém s možností realizovat jakékoliv přístavby stávajících objektů, garáží, doplňkových staveb, zpevněných ploch apod., protože již za současného stavu je stanovený KZP překročen*“.
18. Navrhovatelka má za to, že tímto způsobem není odůvodněno včlenění sousloví „nové stavby a“ do stávajícího textu.
19. Krajský soud má za to, že citované odůvodnění přijaté změny, pokud jde o kategorii nových staveb, o možnost jejichž realizace se jedná, je sice poměrně stručné, ale ne nedostatečné a nezpůsobuje nepřezkoumatelnost přijatého OOP. Soud ve svém závěru vychází především z poměrně širokého vymezení pojmu „stavba“ v ust. § 2 odst. 3 stavebního zákona, a má za to, že formulace odůvodnění přijaté změny je s ním zcela v souladu, neboť za stavbu se považují veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, včetně výrobků plnících funkci stavby, proto jakýkoliv výčet „nových staveb“ může být toliko demonstrativní, neboť celou škálu možností připadajících v úvahu nelze vystihnout. Podstatné však je, že Změna č. 5 ÚP výslovně stanoví podmínku nepřekročitelnosti stávajícího KZP (již překročeného před přijetím Změny č. 5 ÚP).
20. Nad rámec obsahu odůvodnění napadeného OOP pak odpůrce ve vyjádření k návrhu také srozumitelně vysvětlil, proč bylo zapotřebí z územního plánu ve znění Změny č. 4 ÚP

odstranit pojmy „přestavba“ a „dostavba“, když je zřejmé, že tyto termíny nemají oporu ani ve stavebním zákoně, ani v jiném právním předpise a ani v územním plánu samotném. Soud přitom nepovažuje za potřebné, aby také tato argumentace byla součástí odůvodnění provedené změny s ohledem na její marginální charakter. Podle názoru soudu nelze rovněž důvodně předpokládat, že přijatá úprava znamená zvýšení míry omezení či ohrožení vlastnického práva navrhovatelky. Možnost umístění nové stavby na sousedním pozemku je sice novou úpravou dána, avšak může k ní dojít jen na základě řádného územního a stavebního řízení, jichž bude navrhovatelka jako vlastnice sousedního pozemku účastníkem se zachováním všech procesních práv plynoucích z tohoto postavení. Soud připomíná, že územně plánovací dokumentaci je nutno chápat především v jejím koncepčním smyslu, kdy využití možností, které tato dokumentace nabízí, je vždy zapotřebí vnímat optikou konkrétních kroků, které by mohly směřovat k využití možností, které územně plánovací dokumentace poskytuje.

21. Na základě shora uvedeného tedy soud neshledal důvodným ani toto návrhové tvrzení, když má za to, že odůvodnění napadeného OOP ve shora citovaném rozsahu je z pohledu ust. § 68 odst. 3 ve spojení s § 174 odst. 1 správního řádu pro přijatou změnu dostačující a nezpůsobuje její nepřezkoumatelnost.
22. V dalším žalobním tvrzení navrhovatelka namítla, že mohlo dojít k porušení procesních ustanovení o doručení oznámení o veřejném projednání návrhu změny ÚP, čímž byla zkrácena na svých právech podat námitky ve lhůtě dle § 52 odst. 3 stavebního zákona. Soud dospěl k závěru, že toto návrhové tvrzení je v rozporu s obsahem správních spisů, když veřejnou vyhláškou ze dne 16. 10. 2016 č. j. MMFM 160035/2019 bylo oznámeno zahájení řízení o Změně č. 5 ÚP. Vyhláška byla vyvěšena na úřední desce odpůrce dne 21. 10. 2019 a sejmuta dne 2. 12. 2019, jak plyne z jejího vyhotovení založeného ve správním spise, kdy údaje o vyvěšení a sejmutí jsou opatřeny úředním razítkem odpůrce. Z obsahu vyhlášky plyne, že návrh Změny č. 5 ÚP bude vystaven k veřejnému nahlédnutí ode dne vyvěšení veřejné vyhlášky, tj. od 21. 10. 2019 do jejího sejmutí. Dále je ve vyhlášce uvedena informace, že návrh změny ÚP bude zveřejněn po dobu jejího vyvěšení v elektronické podobě na internetových stránkách města. Současně je vyhláškou oznámeno veřejné projednání návrhu změny dne 21. 11. 2019 s uvedením místa a času projednání. Dále je veřejnost informována o možnosti uplatnění připomínek a námitek. Krajský soud má za to, že označený dokument má všechny zákonem požadované náležitosti a řízení o Změně č. 5 ÚP jím bylo řádně zahájeno. Navrhovatelce tedy nic nebránilo, aby na základě tohoto dokumentu realizovala svá procesní práva. Pokud tak neučinila, je to jen otázka její vlastní bdělosti.
23. Ani další návrhové tvrzení, v němž navrhovatelka namítla rozpor přijaté Změny č. 5 ÚP se zadáním územního plánu a také absenci posouzení návrhu změny dle ust. § 10i zákona č. 100/2001 Sb., neshledal soud důvodným. Sama navrhovatelka přitom poukázala na stávající judikaturu, a to rozsudek NSS ze dne 24. 11. 2010 č. j. 1 Ao 5/2010 – 167, v němž se NSS vyslovil, že nelze trvat na tom, aby byla absolutní shoda přijatého územního plánu s jeho zadáním, neboť pořizování změny územního plánu je dynamickým procesem, kdy obsah změny se proměňuje v čase tak, jak tento proces prochází jednotlivými fázemi. Navrhovatelka současně vyslovila názor, že na posuzovanou věc tento judikát nelze vztáhnout. Krajský soud má naopak za to, že právě tento rozsudek NSS je pro věc

navrhovatelky velmi přílehlavý, neboť přezkoumávané OOP je právě změnou stávajícího ÚP, u níž lze předpokládat více proměn v čase jejího utváření, neboť probíhá v mantinelech již existujícího ÚP. Požadavkem návrhu Změny č. 5 ÚP bylo mj. doplnit či pozměnit stanovené podmínky pro využití ploch s rozdílným způsobem využití a také doplnit a zpřesnit výklad pojmů použitých v územním plánu. Odpůrce ve svém vyjádření akceptovatelným způsobem přiblížil důvody, které vedly k tomu, aby tyto požadavky nebyly blíže specifikovány, když poukázal především na v tomto směru vedenou metodiku ministerstva pro místní rozvoj. Krajský soud má za to, že přijatá změna, kterou navrhovatelka rozporuje, tj. možnost realizace nových staveb ve stabilizovaných plochách s překročeným KZP, je podřaditelná právě pod podmínky pro využití ploch s rozdílným způsobem využití a přílehlavý je i aspekt doplnění a zpřesnění výkladu pojmů použitých v územním plánu, když z tohoto pohledu by předchozím znění územního plánu užívané pojmy „dostavba“ a „přestavba“ nemohly obstát z důvodů již zmiňovaných výše.

24. Opodstatněnost požadavku navrhovatelky, aby byl ze Změny č. 5 ÚP zřejmý výpočet či kvalifikovaný odhad množství pozemků či ploch, jichž se tato změna dotýká, nemá podle názoru soudu zákonnou oporu. Úvaha navrhovatelky, že se jedná o zásadní změnu, která může mít relativně velký dopad na práva vlastníků nejen v dotčených plochách, ale i v plochách sousedících a ve svém důsledku může mít komplexní dopad na celé území obce, je vedena v čistě hypotetické rovině. Na rozdíl od navrhovatelky odpůrce považuje tuto změnu za marginální už proto, že jakékoliv nekontrolovatelnosti zástavby v budoucnu brání ust. § 21 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., pokud jde o stavby pro bydlení a rodinnou rekreaci, přičemž je důvodně argumentováno také výslovnou úpravou Změny č. 5 ÚP, že ani novou stavbou nemůže být stávající (již překročený) KZP dále překročen. Krajský soud tuto argumentaci odpůrce plně aprobejuje a současně znovu poukazuje na to, že jakékoliv umístění nové stavby či přestavby musí v základním principu splňovat podmínky územního plánu a bude rovněž vyžadovat rozhodovací činnost stavebního úřadu, příp. minimálně jeho souhlas. V těchto řízeních pak bude mít navrhovatelka možnost hájit svá případně dotčená práva z pozice vlastníka sousedního pozemku.
25. Stejně tak navrhovatelčiny úvahy v tom smyslu, že nelze vyloučit, že návrh na Změnu č. 5 ÚP měl být posuzován podle § 10i zákona č. 100/2001 Sb., je nutno považovat za hypotetické. K potenciální aplikaci tohoto právního předpisu se vyjádřil jednoznačně Krajský úřad Moravskoslezského kraje ve svém stanovisku ze dne 5. 2. 2019 č. j. MSK 14531/2019 negativně. Hypotetické pochybnosti navrhovatelky nemohou správnost jeho závěrů zpochybnit.
26. V šestém návrhovém tvrzení navrhovatelka namítla rozpor přijaté změny s ust. § 19 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, podle kterého je úkolem územního plánování prověřovat a posuzovat potřebu změn v území. Navrhovatelka má přitom za to, že v odůvodnění územního plánu žádné takové posouzení a prověření neproběhlo. Krajský soud se s tímto názorem neztotožňuje. Navrhovatelkou namítaný text str. 31 odůvodnění Změny č. 5 ÚP sice vychází ze znění § 19 stavebního zákona, ovšem u každé citace (písm. a) – e)) obsahuje odkazy na podrobnější rozvedení konkrétního dodržení jednotlivých úkolů územního plánování v následujícím textu odůvodnění. Krajskému soudu uniká smysl navrhovatelkou zdůrazňovaného § 19 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, neboť to se vztahuje k potřebě změn v území, kde odpůrce odkazuje na faktické dotčení vymezením

koridorů pro trasy dopravní a technické infrastruktury nadmístního významu v souladu se Zásadami územního rozvoje Moravskoslezského kraje, ve znění Aktualizace č. 1, tj. veřejně prospěšné stavby. Krajskému soudu tedy není zřejmé, jak do těchto souvislostí zapadá část změny týkající se překročeného KZP a nových staveb ve stabilizovaných plochách a zcela mu pak uniká vazba na petit posuzovaného návrhu. Krajský soud má za to, že navrhovatelkou vytýkaná změna je podřaditelná pod ust. § 19 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, neboť se dotýká umístění staveb pro jednotlivé plochy s rozdílným způsobem využití a stanovení podmínek s tím souvisejících. K tomu pak odpůrce zcela správně na str. 31 napadeného OOP odkazuje v podrobnostech na kapitulu G.6 odůvodnění, z níž plyne, že důvodem přijaté změny ÚP je právě potřeba změn v území, jak bylo ostatně již výše citováno (odst. 17 tohoto rozsudku). Krajský soud proto nesdílí názor navrhovatelky, že by odůvodnění přijaté Změny č. 5 ÚP bylo v rozporu s ust. § 19 odst. 1 stavebního zákona. V této souvislosti opakující se výtku navrhovatelky o absenci počtu ploch a pozemků, jichž se změna parametrů KZP u stabilizovaných ploch bude dotýkat, má krajský soud za vypořádanou svou argumentací k předchozímu návrhovému bodu.

27. V dalším návrhovém tvrzení navrhovatelka brojí proti vyhodnocení souladu přijaté změny s politikou územního rozvoje. Odkázala na znění bodu 16 na str. 10 odůvodnění OOP, z něhož plyne nezbytnost přednosti komplexního řešení před uplatňováním jednostranných hledisek, přičemž vhodná řešení územního rozvoje je zapotřebí hledat ve spolupráci s obyvateli území i s jeho uživateli a v souladu s určením a charakterem oblastí. Dále je zde uvedeno, že stanovená koncepce je zaměřena především na rozvoj obytné výstavby občanského vybavení atd., s tím, že Změna č. 5 řeší pouze dílčí úpravy platného územního plánu v souladu se stanovenou koncepcí rozvoje města. Podle navrhovatelky však přijatá změna umožňující umístění nových staveb ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen, je jednostranným rozhodnutím ve prospěch vlastníků pozemků v těchto plochách a v neprospěch vlastníků sousedních, jejichž stavby stávající KZP nepřekračují. V uvedeném spatřuje navrhovatelka porušení principu proporcionality.
28. Krajský soud k uvedenému nejprve podotýká, že navrhovatelkou citovaná pasáž odůvodnění OOP, v níž jsou shrnuty principy politiky územního rozvoje, je zcela v souladu s přijatou dílčí změnou, kterou navrhovatelka napadá, resp. tato změna týkající se KZP ve stabilizovaných plochách je zcela souladná s cíli územní politiky tak, jak byly na str. 10 odůvodnění OOP přiblíženy.
29. Obecně však navrhovatelka tímto návrhovým tvrzením brojí proti nedodržení zásady proporcionality. Krajský soud takovou námitku navrhovatelky považuje za nepřípustnou, a to s ohledem na stávající judikaturu NSS (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 1. 2019 č. j. 5 As 257/2016 - 49), podle které námitky brojící proti nedostatečné proporcionalitě navrhovaného územního plánu lze vznést pouze v rámci námitek dle ust. § 52 odst. 3 stavebního zákona. Pokud navrhovatel takové námitky v průběhu řízení o pořízení územního plánu nevznesl, nemůže je již uplatnit v soudním přezkumu, kde může namítat toliko nezákonnost přijatého řešení. Navrhovatelka sice v návrhovém bodě 3 tvrdila porušení procesních předpisů odpůrcem, v jehož důsledku nemohla námitky v průběhu řízení podat, krajský soud však na základě obsahu správního spisu shledal toto tvrzení lichým (v podrobnostech argumentace soudu k návrhovému bodu 3).

30. Na základě uvedeného je námitka neproporcionality přijatého řešení podaná navrhovatelkou až v návrhu na soudní přezkum nepřipustná. Ze stejného důvodu soud nepřistoupil k přezkoumání stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 3. 1. 2019 č. j. MSK 177714/2019, které navrhovatelka ze stejného důvodu současně napadla.
31. V posledním žalobním tvrzení pak vznesla navrhovatelka další námitky ohledně nedodržení zásady proporcionality, pro které platí stejné závěry jako v argumentaci soudu k předchozímu návrhovému bodu.
32. Pro úplnost krajský soud doplňuje, že důvody, které odpůrce vedly k přijaté změně spočívající v možnosti umístění také nových staveb na pozemcích, které mají KZP překročen, ovšem za podmínky, že k dalšímu překročení již nedojde, shledal zcela srozumitelnými a odpovídajícími zájmům obyvatelstva daného území s přihlédnutím k historickému vývoji změn v potřebách bydlení a modernizaci staveb. S přihlédnutím k tomu, že každá nová stavba bude muset být poměřována z pohledu platné územně plánovací dokumentace, platných právních předpisů, dosavadní zastavěnosti pozemku, nepřipustnosti dalšího překročení již překročeného KZP a s přihlédnutím k nezbytnosti řízení, které jejímu povolení bude předcházet, shledal soud požadavek navrhovatelky, aby byla v bodu F.2 odůvodnění Změny č. 5 ÚP zrušena slova „nové stavby a“ neopodstatněným.
33. Jelikož krajský soud dospěl k závěru, že návrh je nedůvodný, podle ust. § 101d odst. 2 věty druhé s.ř.s. jej zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty první s.ř.s.
34. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému odpůrci nevznikly v tomto soudním řízení podle obsahu soudního spisu žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. 1. 2021

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu